

ஜாமக்காரன் JAMAKKARAN

ஜ
ம
க
க
ர
ன்

J
A
M
A
K
K
A
R
A
N

(ஜாமக்காரனில்) எல்லாவற்றையும் சோதித்துப் பார்த்து நலமானதை பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் 1 தெச. 5:21
ஆவிக்குரியவன் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து நிதானிக்கிறான். ஆனாலும் அவன் மற்றொருவராலும்
ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படான். 1 கொரி. 2:15

VOLUME - 7 Reg No.TNBIL/2016/70171 ISSUE - 7
JULY 2023 TAMIL & MALAYALAM
ANNUAL SUBSCRIPTION - Rs.60/= FOREIGN - Rs.600/=

Mob.: No. 9894261333

0427 - 2387499. E-mail : jamakaran@yahoo.com. Fax: 0427- 2386464. www.jamakaran.com

கர்த்தருக்குள் அன்பானவர்களே

உங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாவதாக. இந்த ஊழியத்தை தொடர்ந்து தாங்கி வருகிற உங்கள் யாவரையும் வாழ்த்துகிறேன். நீங்கள் அனுப்புகிற சிறிய தொகையோ, பெரிய தொகையோ அவைகளை கர்த்தரின் சமூகத்தில் சமர்ப்பித்து ஜெபித்து அதன்பின் எடுத்து உபயோகிக்கிறேன். நீங்கள் அனுப்பும் அத்தனை காணிக்கைக்கும் பெயரோடு கணக்கு வைத்து அந்தந்த வருட முடிவில் ஏப்ரல் மாதம் அவைகளை அரசாங்கத்துக்கு ஆடிட்டர் மூலமாக சமர்ப்பித்து விடுகிறோம். கர்த்தருக்கு முன்பாகவும் மனுஷருக்கு முன்பாகவும் குற்றமற்றவராக நற்க கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்னை அப்படி உணர்த்தி உதவி செய்கிறார். கர்த்தருக்கே மகிமை உண்டாவதாக.

இம் மாதமும் 3மாத ஜாமக்காரனை ஒன்றாக இணைத்து உங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். மாதம் மாதம் குறிப்பிட்ட தேதியில் தமிழ் - மலையாளம் இரண்டு பாலைகளிலும் ஜாமக்காரனை அனுப்ப முடியவில்லை, பொறுத்துக்கொள்ளவும். இரண்டு மாதம் தொடர்ந்து கிடைக்காது போனால், உடனே வாசகர்கள் தொலைபேசி மூலம் என்னை விசாரிக்க தொடங்கிவிடுகிறார்கள். அதில் பத்திரிகை ஏன்வரவில்லை என்ற விவரத்தோடு நான் உயிரோடு இருக்கிறேனா? இல்லையா என்ற சந்தேகமும் வந்துவிடுகிறது. அதில் பிழை ஏதும் இல்லை. என் வயது அப்படி உங்களை கேட்க செய்கிறது.

2023 நவம்பர் மாதம் 21 to 23 தேதிகளில் அரேபிய நாடுகளில் ஒன்றான மஸ்கட் நாட்டுக்கு ஊழியம் செய்ய கர்த்தருக்கு சித்தமானால் போய் வருவேன். கூட்ட விவரங்களை குறித்து கீழ்க்காணும் சகோதரனுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

Mr. SPERGEN 0096899003158

சபையின் பெயர் Jesus is the Way - The Truth and the Life Church (JWTLC)

ஜெபியுங்கள். ஜெபிக்கிறேன்.

- Dr. புஷ்பராஜ்

JULY - 2023

பார்க்கிறேன்

வாலிப பிள்ளைகளுக்காக

குறிப்பு : என் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அப்படியே எடுத்து ஜாமக்காரனில் திரும்பிப் பார்க்கிறேன் என்ற தலைப்பில் எனக்கு நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் ஜாமக்காரன் வாசகர்களோடு கடந்த பல வருடங்களாகப் பகிர்ந்து கொண்டு வருகிறேன். நிகழ்ச்சிகளில் சில பிரயோஜனமுள்ளவை. சில பிரயோஜனம் இல்லாதவையாக இருக்கும். இந்த முறை நான் எழுதும் இந்த நிகழ்ச்சிகள் என் வாழ்க்கையில் நடந்தது. இது வாலிப பிள்ளைகளுக்கு நிச்சயம் பிரயோஜனமாக அமையும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தக் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியை நான் என் கூட்டங்களில் நான் பிரசங்கிக்கும்போது பல இடங்களில் கூறியிருக்கிறேன். மேலும் நான் இந்த அனுபவ கட்டுரையை எழுதும் போது 1985ம் வருடத்தை இளைஞர்களின் ஆண்டாக உலகம் கொண்டாடியது. ஆகவே இதை இந்தக் குறிப்பிட்ட ஆண்டிலேயே எழுதுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளி பருவம்

நான் உயர்நிலைப்பள்ளியில் 6ம் வகுப்பு (1st Form) படித்துக்கொண்டிருந்தேன். என்னோடு நெருங்கிப் பழகும் இரண்டு நண்பர்கள் உண்டு. ஒருவன் காரியத்துக்காக பழகுவான். மற்றவன் என் பாட்டுக்காகவும் நான் செய்யும் தமாஷை, சேட்டையை ரசிக்க பழகுவான். பழகும் நோக்கம் எப்படியிருந்தாலும் இரண்டு பேரும் என்னோடு நெருங்கிப் பழகுவார்கள். மேலும் நாங்கள் மூவரும் ஒரேயிடத்தில் பயின்று தினமும் ரயிலில் ஏறி வீடு திரும்புவோம்.

இவர்கள் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. காரணம் இவர்களின் குடும்பத்தினர் இதை வாசிக்க நேர்ந்தால் மனம் வேதனைப்படுவார்கள்.

இந்த இரண்டு சிநேகிதர்களில் ஒருவன் சிறு வயதிலிருந்தே உலக சந்தோஷமே நோக்கமாக அலைவான். 6ம் வகுப்பு படிக்கும் போதே வகுப்புக்கு மட்டும்போட்டு மேட்னி சினிமா பார்ப்பான். அவன் என்னையும் மற்ற நண்பனையும் சினிமாவுக்கு அழைப்பான். என்னுடைய மற்றொரு நண்பன் பெற்றோருக்குப் பயந்தவன். நானும் அப்படித்தான் சில காலம் பெற்றோருக்குப் பயந்திருந்தேன்.

என் மற்ற நண்பனின் சகவாசத்தால் சில நல்ல காரியங்களை அவனிடமிருந்து படித்தேன். ஆனால் அதே சமயம் இவனோ என்னுடைய கிண்டல், பகடி, சேட்டை, தமாஷ் இவைகளை ஓரளவுக்குத்தான் ரசிப்பான். ஆனால் சினிமா போகும் நண்பனோ என் தமாஷ்களை மிகவும் ரசிப்பான். நான் சினிமாப் பாடல் பாடுவதை ஊக்குவிப்பான். அப்போது என் வீட்டில் ரேடியோ இல்லை. என் வீட்டுக்கு அருகில் உள்ள ஒருவரின் வீட்டுக்குச் சென்று தினமும் மாலை 6-30 மணிவரை நான் சினிமா பாட்டு கேட்பேன். ரேடியோவில் பாடல்களை கேட்பதால் சினிமா பார்க்காமலேயே ஒவ்வொரு சினிமா பாட்டுகளையும் அப்படியே பாடுவேன். என் வீட்டில் சினிமா பார்க்க என் பெற்றோர் அனுமதிப்பதில்லை. சினிமாவுக்குப் பணம் செலவழிக்கும் அளவுக்குக்கூட பண வசதி இல்லாத ஏழ்மை என் வீட்டில் அன்று இருந்தது.

இந்தச் சினிமா நண்பன், நான் பாடும் பாடல் சினிமாவில் எந்தக் கட்டத்தில் பாடப்படுகிறது என்பதைக் கவர்ச்சிகரமாக விவரிப்பான். அவன் விவரிக்க விவரிக்க எனக்குள்ளே சினிமா பார்க்க வேண்டும் என்ற வாஞ்சை அதிகமாகத் தொடங்கியது. ஒருபக்கம் பெற்றோரின் கட்டுப்பாடு, மற்றொரு பக்கம் என் சினிமா மோகம் இவற்றுடன் மிகவும் போராடிக் கொண்டிருந்தேன்.

8ம் வகுப்பு வரை அந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெறாமல் இருந்தது. 9ம் வகுப்பு பிரவேசித்தபோது ஒருநாள் ஏதோ சூழ்நிலையில் மதியம் எதிர்பாராமல் பள்ளி விடுமுறைவிட்டனர். இது என் வீட்டுக்குத் தெரியாது. இப்போது பிசாசு என் சினிமா நண்பனின் வழியாகப் புதிய பயங்கர வழிக்கு செல்ல ஆரம்ப அடிக்கல் நாட்டினான்

மதியம் விடுமுறை என்பது வீட்டுக்குத் தெரியாது. கூட இருந்த மற்ற நண்பனும் இல்லை. ஏன் நீ இன்று சினிமா பார்க்க என்னுடன் வரக்கூடாது? நீ வகுப்புக்கு மட்டும் போடவில்லை! மட்டும் போட்டு சினிமா பார்க்க வந்தால்தானே தவறு! இப்போதுதான் விடுமுறையாயிற்றே. மேலும் சினிமா முடியும் நேரம் நாம் வழக்கமாக வீடு சேரும் நேரம். ஆகவே யாருமே நம் தவறை கண்டுபிடிக்க முடியாது. அப்படிதான் தாமதமானாலும் ரயில் தாமதமானது என்று பொய் சொல்லிக்கொள்ளலாம். இப்படி என்னை அந்த நண்பன் உற்சாகப்படுத்தினான்.

எனக்கு வியாக்கத் தொடங்கியது. மனதில் ஒரே போராட்டம். மாட்டேன் என்று கூற தைரியப் படாதவனாக, பிரியமில்லாமல், என்னிடம் பணம் இல்லையே என்று கூறினேன். பணம் நான் தருகிறேன். நீ என்னோடு வந்தால் போதும் என்றான். பிசாசு எப்படி ஞானமாக வலை விரித்தான் பார்த்தீர்களா?

எனக்குப் பயம் பிடித்துவிட்டது. என்னை நம்பி பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பிய என் பெற்றோருக்கு நான் துரோகம் செய்வதுபோல் உணர்ந்தேன். வேண்டாம்டா! எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது என்றேன். முதலில் பயமாகத்தான் இருக்கும் இதில் ஒன்றுமில்லை. நீ பேசாமல் வா என்று என் கையைப் பிடித்துத் தரதரவென்று இழுத்துக்கொண்டு போனான். சினிமா தியேட்டரின் வாசலில் பெரியகூட்டம் எல்லோரின் முகங்களும் என் ஆசிரியர்கள் முகம் போலவும், என் பெற்றோர் முகம் போலவும் எனக்குக் காட்சியளித்தன. டேய் என் பெற்றோர் அங்கு நிற்பது போல இருக்கிறது என்றேன். அப்படியென்றால் உன் பெற்றோர் உனக்குத் துணையாகச் சினிமாவுக்கு வந்திருக்கின்றார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளேன் என்றான்.

தரை டிக்கெட் கியூவில் இரண்டு சுவர்களைப் பிளந்து விடுவதுபோல ஜனங்கள் நெருக்கித் தள்ளிக்கொண்டிருந்தார்கள். நண்பனோ நல்ல அனுபவசாலி, கியூநிற்கும் தூரத்தைப் பார்த்தால் நிச்சயம் நமக்கு டிக்கெட் கிடைக்காது என்று அறிந்து, சுவரில் உள்ள சின்ன பள்ளங்களில் கால் வைத்து சுவரின் மீது ஏறிக் காட்டினான். பிறகு என்னை ஏறச் சொன்னான். முன் எச்சரிக்கையாக என் டிக்கெட்டுக்கு உரிய பணத்தை என்னிடம் கொடுத்து ஏறும்படி தூண்டினான். நான் தயங்குவதைக்கண்ட அவனுக்கு இப்போது கோபம் வந்தது. உனக்குக் காசும் கொடுத்து உன்னைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறதே? என்று கத்தினான். பிறகு அவனே என்னை பிடித்து தூக்கிவிட்டான். இப்போது சுவர்மேல் உட்கார்ந்துகொண்டேன். ஆனால் இரண்டு சுவர்களுக்கு மத்தியில் கீழே வெறும் மனித தலைகளாக இருக்கக் கண்டேன். தலைகளின் மேல் எப்படி கால்வைத்து இறங்குவது? அதற்குள் என் நண்பனும் சுவர் மீது ஏறிவிட்டான். ஏறியவுடன் ஒரே தள்ளு! என்னைப் பிடித்துத் தள்ளிவிட்டான். தொபீல் என்று கீழே கியூவில் நின்றுக்கொண்டிருந்த பல தலைகளின் மேல் விழுந்தேன். அடிடா, உதையடா என்று பல குரல்கள் கேட்டன. அதற்குள் என் உடல் தானாக இரண்டு பேர்களுக்கு மத்தியில் சொருகி நின்றது. அதற்குள் திரும்பவும் அடி, உதை என்ற சத்தம். ஓ. என் நண்பனும் குதித்து விட்டான் என்பதை அதன் மூலம் அறிந்தேன்.

பிறகு அவன் என் பெயரைச் சத்தம்போட்டுக் கூப்பிட்டு எங்கே இருக்கின்றாய் என்று கேட்டான். அவன் சத்தமாய் என் பெயரைக் கூப்பிட்டது பள்ளிக்கூடத்தில் அட்டன்டென்ஸ் எடுப்பதுபோல் இருந்தது. நானோ ரகசியமாய் வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இவனோ ஏன் இப்படி என் பெயரை கூறுக் கத்துகிறான் என்று கோபம் கோபமாக வந்தது.

டிக்கட் கொடுக்குமிடம் வந்தது. அப்போது தான் பத்துக் காசு குதித்த வேகத்தில் எங்கோ தொலைந்துவிட்டதை அறிந்தேன். நண்பன் வரும்வரை காத்திருந்தேன். மறுபடியும் 10 காசு கொடுத்து உதவினான். இருவரும் அடுத்தடுத்து உட்கார்ந்து சினிமா பார்த்தோம். ஆனால் என் மனமோ சினிமாவை ரசிக்க முடியவில்லை. ஒரு வழியாக சினிமா முடிந்தது வீடு வந்துசேர்ந்தோம். வீட்டில் நுழைய பயமாக இருந்தது. நல்ல வேளை யாரும் ஏன் லேட் என்று என்னைக் கேட்கவில்லை.

பயம் தெளிந்தது

முதல் திருட்டு சினிமா பார்த்ததால் எந்தப் பிரச்சனையும் எழவில்லை என்று அறிந்ததும் எனக்குள் தைரியம் வந்தது.

இரண்டு மாதங்கள் கழித்து மறுபடியும் ஒரு சினிமா பார்க்க போனோம். இப்படி அடுத்தடுத்து சினிமா மோகத்தில் மூழ்கினேன். என் நண்பனுக்கு நான் நன்றியுடையனாய் அவனுக்கு அடிமையானேன்.

இப்போது என்னுடைய மற்ற நல்ல நண்பனை நானே ஒதுக்கினேன். இப்போது ரயிலில் நாங்கள் சேர்ந்து உட்காருவதில்லை. அதிகம் அவனோடு நெருங்கினால் பல கேள்விகளைக் கேட்பான் என்ற குற்ற உணர்வில் அவனை விட்டு நீங்கினேன்.

என் சினிமா நண்பனே எப்போதும் எனக்குப் பணம் செலவழித்தால் எப்படி? நானும் என்றாவது ஒரு நாளாவது அவனுக்காகவும் எனக்காகவும் பணம் செலவழிக்க வேண்டுமே!. என்ன செய்வது? என்ற புது எண்ணம் உண்டானது. இப்போது தான் எனக்குள் **திருடும் எண்ணம்** புகுந்தது. கடைக்குச் சாமான் வாங்கும்போது, நோட்டுப் புத்தகம் வாங்க பணம் கிடைக்கும்போது இப்படிப் பலவகைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பணம் திருட ஆரம்பித்தேன். ஆக இந்த என் திருட்டு நடவடிக்கைகளுக்குப் பரிசாக அந்த வருடம் 9ம் வகுப்பில் பெயில் ஆனேன். என் நண்பனுக்கு மற்றொரு கெட்ட பழக்கம் உண்டு, ஜோசியம், கைரேகை. மோடி வித்தை ஆகியவைகளைப் பார்ப்பது அவன் வழக்கம்.

ஒருமுறை பெரிய **கைரேகை** புரோபசர் சேலத்தில் ஒரு லாட்ஜில் தங்கி இருப்பதாக அறிந்து அவரிடம் 30 ரூபாய் கொடுத்து ஒரு நோட்டில் கைரேகையின் பலன் விவரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டான்.

அப்படியே மற்றொரு நாள் பெரிய ஜாதகம் கணினிக்கும் ஜோசியர் சேலம் வந்த விவரமறிந்து ஒரு பெரும் தொகை கொடுத்து தன் பிறந்த நட்சத்திரத்தைக் கூறி ஜோசிய விபரம் எழுதி வாங்கினான். (அவன் ஒரு கிறிஸ்தவன்தான் என்றாலும் அவன் தகப்பனார் ஒவ்வொரு பிள்ளைகள் பிறந்த உடன் நேரம் நட்சத்திரம் இவைகளை ஒரு நோட்டில் குறித்து வைப்பது வழக்கம். அதனால்தான் அவன் தன் நட்சத்திரத்தைக் கூற முடிந்தது). நட்சத்திரத்தைப் பற்றிய ஜோசியம் கணித்த இரண்டு ஜோசியர்கள் கொடுத்த நோட்டுகள் அவன் கையில் கிடைத்ததிலிருந்து. அவன் **சந்தோஷமாகவே** இல்லை. காரணம் கேட்டபோது தன் **ஆயுளைக்குறித்த** விஷயத்தில் **கைரேகையும்**, நட்சத்திரமும் **வித்தியாசமாகக்** காண்பிக்கிறது என்றான். கைரேகையில் இவன் ஆயுள் 87 வரை நீண்டிருக்கும் என்று கூறுகிறது. ஆனால் நட்சத்திரம் 80 வயது வரை தான் இவன் ஆயுள் இருக்கும் என்று கணக்குக் காட்டுவதாகக் கூறிக் கவலைப்பட்டான்.

நான் கூறினேன் 7 வயது தானே வித்தியாசப்படுகிறது. மேலும் இப்போது இந்தச் **சின்ன வயதில்** சாவுக்காக ஏன் கவலைப்படுகிறாய் என்றேன். இல்லை அப்படி வித்தியாசம் வரக்கூடாது என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறி கவலைப்பட்டான், சினிமா மோகம் கூடியதால் அந்த ஆண்டு பெயில் ஆனேன். 9ம் வகுப்பில் பெயில் ஆனதாலும் பள்ளியில் மிகவும் பிரச்சனைக்குரியவனாக இருந்ததாலும், **பள்ளியைவிட்டு** (Debar) **நிக்கப்பட்டேன்**. என் உறவினர் ஒருவரின் சிபாரிசால் **திருவண்ணாமலை** என்ற ஊரில் ஹாஸ்டலில் சேர்க்கப்பட்டேன். என் சினிமா நண்பனும் நானும் பிரிக்கப்பட்டோம்.

வருடங்கள் கடந்தன்

என் சினிமா நண்பன் என்ஜினியர் பட்டம் பெற்றான். பம்பாயில் உயர்ந்த கம்பெனியில் நிறைய சம்பளத்தில் வேலை கிடைத்தது. நானும் ராணுவத்தில் வைத்தியத்துறையை முடித்து **டாக்டரானேன்**. இப்படி நாங்கள் பல விதத்திலும் வித்தியாசமான சூழ்நிலையில் வாலிப வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தோம்.

இப்போது நான் சம்பாதிக்கும் கட்டத்தில் **என் ஆரம்ப வாழ்க்கையிலேயே** என்னைக் கர்த்தர் சந்தித்தார்.

நான் ராணுவத்திலிருந்து வெளிவந்தவுடன் டாக்டராக ஒரு கிராம ஆஸ்பத்திரியில் பணியாற்றினேன்.

டேனிஷ்பேட்டை கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனமான (Bethel) **பெத்தேலில்** டாக்டராக உதவி செய்யும் பாக்கியம் பெற்றேன். ஆம், அது ஒரு பாக்கியமாகும். காரணம். **அங்குதான் கர்த்தர் என்னைச் சந்தித்தார். இரட்சித்தார்.**

ஒருவேளை அங்கு செல்லாமலிருந்தால் என் வாழ்க்கை எப்படியெல்லாம் உலகத்தோடு அழிந்து கெட்டுப்போயிருக்குமோ! சரியான வேளையில் சரியான வயதில் சரியான இடத்துக்குக்கொண்டு சேர்த்த கர்த்தருக்குக் கோடனுக்கோடி ஸ்தோத்திரம். அதன்பின் **சேலம் அருகேயுள்ள டேனிஷ்பேட்டை** என்ற கிராமத்துக்கு அருகே **காடையாம்பட்டி** என்ற ஊரில் **சொந்த ஆஸ்பத்திரி** ஆரம்பித்தேன்.

நான் இரட்சிக்கப்பட்டு புது மனிதனாக மாற்றப்பட்டது 1964 ம் வருடம் மார்ச் மாதம் என்று நினைக்கிறேன். (நான் இரட்சிப்பட்ட விவரம் அடுத்த கட்டுரையில் எழுதுவேன்). நான் இரட்சிக்கப்பட்டவுடன் என் முதல் பாரம் என்னோடு சேர்ந்து பாவத்தில் ஈடுபட்ட என் நண்பர்கள் எல்லாருக்கும் என்னில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் **இரட்சிப்பை பற்றியும்** கூறவேண்டும் என்பதாகும்.

இந்தப்பாரம் என்னை வெகுவாக அழுத்த என் நண்பர்கள் எங்கேல்லாம் சிதறியிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் சென்று, **பஸ் பிரயாணம்** செய்து, நேரில் அவர்களைக் கண்டுபிடித்து வலுக்கட்டாயமாக இரட்சிப்பைக் கூறி வருவேன். நேரில் காண முடியாதவர்களின் **விலாசங்களைக்** கேட்டு எப்படியாவது அவர்களை கண்டுபிடித்துக் **கடிதம் மூலம்** அவர்களுக்கு என் மனமாற்றத்தையும், இரட்சிப்பையும் அறிவித்தேன். அந்த வகையில் என்னை முதன்முதல் **பாவத்தில் ஈடுபடுத்திய** என் பள்ளி நண்பன் **பம்பாய்** சென்றுவிட்டான் என்பதை அறிந்தேன், என் ஆரம்ப கால சினிமா நண்பனின் விலாசத்தையும் வெகு கடினப்பட்டு தேடி கேட்டு வாங்கினேன்.

அவன் விலாசம் கிடைத்தவுடன் அவனுக்காக தனியாக ஜெபித்து அவனுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். என்னில் ஏற்பட்ட ஆவிக்குறிய மாற்றம், இரட்சிப்பு யாவையும் தெளிவாக எழுதி நீயும் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்தி அவனுக்குக் கடிதத்தை எழுதி முடித்தேன். ஆனால் அவனோ என் கடிதம் கிடைத்தவுடன் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு என்னையும் பம்பாய் வரும்படி அழைத்து கடிதம் எழுதினான். அந்த கடிதத்தில் **பம்பாய் ஒரு சொர்க்கம் போல இருப்பதாகவும்** பம்பாயின் சந்தோஷத்தை அனுபவிக்க 24 மணிநேரம் எனக்குப் போதவில்லை என்பதாகவும், இங்கு விதவிதமாகச் சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கலாம் என்றும் அவன் எழுதினான். ஆனால் அவனோ இரட்சிப்பைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் தன் கடிதத்தில் விமர்சிக்கவில்லை. அது எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. அதனால் அதன் பிறகு அவனோடு கடிதத் தொடர்பு வைக்கவில்லை. சில மாதங்கள் கழித்து அவனே ஒரு கடிதம் எனக்கு எழுதினான். அதில் தனக்கு ஒரு இரகசிய வியாதி பீடிக்கப்பட்டதாயும். அதைத் தன் கம்பெனி டாக்டரிடம் காட்ட வெட்கப்படுவதாகவும் அந்த வியாதியின் விவரம் மற்றவர் அறிந்தால் தன் **உயர்ந்த உத்தியோகத்துக்கு** அவமானமாகும் என்பதாலும், மேலும் நீ இப்போது **டாக்டராக** இருப்பதால் என் வியாதியின் விவத்தைத் தெளிவாக இதில் குறிப்பிடுகிறேன். அதற்கான

வைத்தியத்தையும், மருந்தையும் சீட்டில் குறித்து உடனே தனக்கு அனுப்ப வேண்டும். நீ குறிப்பிடும் மருந்தை ரகசியமாக வாங்கி உட்கொள்வேன் என்பதாகவும் எழுதியிருந்தான்.

இதை வாசித்த எனக்கு அவனைக் குறித்து முன்பை விட பெரும் பாரம் உண்டானது. அவன் எழுதிய கடிதத்துக்கு பதிலாக ஒரு நீண்ட கடிதம் எழுதினேன். அதில்

...நீ கேட்டுக்கொண்டபடி உன் ரகசிய வியாதிக்கு மருந்து குறித்து எழுதி அனுப்ப இப்போது நான் இஷ்டப்படவில்லை. முதலில் நீ இயேசுவுக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடு. உன் சரீர் சந்தோஷந்தான் பிரதானம் என நினைக்காதே . இந்த மாமிச இன்பத்துக்கு எப்போதும் சலிப்பே இல்லை. முடிவும் இல்லை. இதற்கு அப்பால் **நிரந்தரமான ஓர் ஆவிக்குரிய இன்பம் உண்டு.** இரட்சிக்கப்பட்டால்தான் அதை அனுபவிக்க முடியும் அதை நீ ஒருமுறை ருசிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் அவா. அதற்கு நீ இடம் கொடுப்பாயா?

உன்னையும் இயேசு நேசிக்கிறாரே! உன் ஜீவியத்தைச் சரிபடுத்து. உன் **சிறின்ப மோகத்தை** விட்டுவிடு. இந்தச் சரீர் இன்பம்தான் உலகம் என்று நினைக்காதே! என்பதாக எழுதி சில வசனங்களையும் குறிப்பிட்டு நீண்ட ஒரு கடிதம் எழுதினேன்.

அதற்குப் பதில் உடனடியாக வந்தது. ஆனால் மிகவும் சூடாக வந்தது. அந்தக் கடிதத்தில் நீ ஒருவன்தான் உலகத்திலேயே லாக்டர் என்று நினைக்கிறாயா? இங்கேயே இரகசியமாகவும் வைத்தியம் செய்துகொள்ள என்னால் முடியுமே! ஏதோ நீ என் ஆத்ம நண்பன் என்பதால் என் இரகசியம் உன்னோடு போகட்டும் என்று எழுதிக்கேட்டேன். நீ என்னடாவென்றால் பெரிய பிகு பண்ணிக்கொள்கிறாயே என்று கொச்சையாக எழுதி தன் கோபத்தை தீர்த்துக்கொண்டான். அந்தக் கடிதத்தில் கடைசியாக அவன் எழுதிய வாசகம்தான் என்னை அவனைப்பற்றி நம்பிக்கையை இழுக்க வைத்தது.

அவன் எழுதிய வாசகம் இதுதான்.

இந்த உலகம் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது. இந்த உலகத்தில் காணும் இன்பங்களும் மனுஷ படைப்புகளும் கடவுள் கொடுத்த ஞானத்தால் உண்டானது. ஆகவே அவைகளை அனுபவிக்க மனுஷனுக்கு எல்லா விதத்திலும் உரிமையுண்டு.

நான் ரிடயர்டு ஆன பிறகு (வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு) ஈசிச்சேரில் உட்கார்ந்துகொண்டே மரணத்தை எதிர்பார்க்கும் அந்தக் கடைசி வயதில் நீ கடிதத்தில் எழுதிய உபதேசத்தை. ஆலோசனையைக் குறித்து யோசிக்கிறேன். இது என் வாலிப வயது காலம் இந்த வயதில் உலகத்தை அனுபவிக்காமல் எப்போது அனுபவிக்கச் சொல்கிறாய்?

நம் நட்பு தொடர வேண்டுமானால் இனி எழுதும் எந்தக் கடிதத்திலும் தயவு செய்து இது மாதிரி போரடிக்கும் கீழ் உபதேசத்தை எனக்கு எழுதாமல் இரு. நான் இப்படி எழுதியது உனக்கு வேதனையாக இருக்கும். என்னை மன்னித்துவிடு என்று எழுதி முடித்திருந்தான்.

அந்தக் கடிதத்தை அப்படியே தேவ சமூகத்தில் வைத்து அவனுக்காக அவன் ஆத்துமாவுக்காக இரட்சிப்புக்காக கர்த்தரிடம் அழுது ஓய்ந்தேன்.

அதன்பின் நான் அவனுக்குக் கடிதமே எழுதவில்லை. 6 வாங்கள் கழித்து அவனுடைய தகப்பனாருக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. அது அவன் வேலை செய்த அலுவலகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டது.

அதில் உங்கள் மகன் விபத்தில் இறந்து போனார்.. உடலை நாங்கள் உங்கள் கிறிஸ்தவ முறைப்படி அடக்கம் செய்து விட்டோம். மன்னிக்கவும், வருத்தப்படுகிறோம். அவர் அறையில் உள்ள அவரின் பொருள்களையும், உடைகளையும் அவருக்கு சேர வேண்டிய சம்பள தொகையையும் பெற்றுப்போகவும், என்று மட்டும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மரண விவரம் சேலத்தில் உள்ள பெற்றோருக்கு அறிவித்தாலும், அந்நாட்களில் இப்போது உள்ளது போல டீசல் என்ஜின், எலக்ட்ரிக் இன்ஜின் இல்லை. நீராவி என்ஜின் பொருத்தப்பட்ட ரயிலானதால் பம்பாய் சேர மூன்றரை நான் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆகையால் தான் அவன் சரீரத்தை அரசாங்க சட்டத்தின்படி கம்பெனியே அடக்கம் செய்துவிட்டது.

அவன் தகப்பனார் மட்டுமே பம்பாய் சென்று உடைமைகளை வாங்கிக்கொண்டு திரும்பினார். திரும்பி வந்தவுடன் அவன் தகப்பனார் அவன் மரித்த விவரத்தை என்னிடம் வந்து விவரித்துக்கூறி கண்ணீர்விட்டார். பம்பாயில் பெண்களும், ஆண்களும் சேர்ந்து நீச்சல் பயிலும் அல்லது குளிக்கும் (Swimming Pool) நீச்சல் குளங்கள் பல உண்டு. அவன் வழக்கமாக தினசரி ஒரு நீச்சல் குளத்துக்குச் செல்வதுண்டு. அன்று வழக்கம்போல நண்பர்களுடன் நீச்சல் குளத்தில் குதித்து மணிக்கணக்காக விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

விளையாடி முடித்து, குளத்திலிருந்து படிக்கட்டு வழியாக ஈரத்தலையைத் துவட்டியபடியே மேலே ஏறி வந்தான். கடைசி படிக்கட்டில் கால்வைக்கும்போது கால் வழக்கி அப்படியே உருண்டு திரும்பவும் குளத்திலேயே விழுந்தான். கீழே விழும்போது தலையில் பலமான அடிப்பட்டதால் மயக்க நிலையிலேயே தண்ணீரில் விழுந்தான். விழுந்த நிலையில் சிறிது நேரம் தண்ணீரின் அடிப்பாகத்தில் அப்படியே கிடந்தான்.

நண்பர்கள் ஓடிவந்து பார்த்தார்கள். தண்ணீர் கண்ணாடிபோல் தெளிவாக இருந்ததாலும் தண்ணீருக்குள் விளக்குகள் இருந்ததாலும் உள்ளே விழுந்த அவனை நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது. அவன் தானே மேலே வந்து விடுவான் என்று நண்பர்கள் காத்திருந்தனர். சரீரம் மேலே எழும்பவில்லை, சில நிமிடங்கள் மூக்கிலிருந்தும், வாயிலிருந்தும் நீர்க்குமிழிகளும் நுறையும் முத்துமுத்தாக நிறைத்து வெளிவந்தன. நிலைமையை யுகித்த ஒருவன் நீரில் குதித்து அவன் முடியைப்பற்றி பிடித்து மேலே கொண்டுவந்தான். உடனே டாக்டர் அழைக்கப்பட்டார். அங்கேயே நீச்சல் குளத்துக்கென்று ஒரு டாக்டர் எப்போதும் உண்டு. உடனடியாக சிகிச்சை நடைபெற்றது. வயிற்றில் உள்ள நீர் வெளிவே கொண்டுவரப்பட்டது. அவசர ஊசி-மருந்து செலுத்தப்பட்டது. ஆனால் எதுவுமே பயனளிக்கவில்லை. அவன் மரித்துப்போனான். ஆம் என் நண்பன் மரித்தே போனான்!. என் நண்பன் போய்விட்டான். இனி நான் அவனைச் சந்திக்க முடியாது!.

லாசரு ஐசுவரியவாணைப் போல நாங்கள் இரண்டு பேர் போய்ச் சேரும் இடமும் முற்றிலும் மாறுப்பட்டதாயிருக்கும். இந்த மரணம் என் உள்ளத்தை பெரிதும் பாதித்தது. அவனுக்கு கடிதம் மூலம் இரட்சிப்பை நான் அறிவித்திருந்தாலும் ஏதோ ஒரு குற்ற உணர்வு என்னைக் குத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. பாவம் செய்ய நாங்கள் ஒன்றாக பணம் செலவு செய்த நாட்கள் என் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. நான் இரட்சிக்கப்பட்ட உடனேயே அவனை நேரில் சந்தித்து இரட்சிப்பைக் குறித்து ஏன் பேசியிருக்கக்கூடாது? பணம் செலவழித்து பம்பாய் சென்று அவன் மரணமடையுமுன்னே அவனை நேரில் சந்தித்துப் பேசி ஜெபித்து வந்திருந்தால் என் மனம் நிச்சயம் மிகவும் சமாதானம் அடைந்திருக்கும். இவன் பணம் செலவழித்துக் கணித்திருந்த நட்சத்திர ஜாதகம் கூறியது இவனின் ஆயுசு 87க்கு மேல் நீடிக்கும் என்றும். இவன் கைரேகையின் ஆயுள் ரேகையோ 80ஐ தாண்டிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்றும் கூறியது.

ஆனால் இவன் இறந்தது தனது 27ம் வயதில் ஆகும். என்ன பரிதாபம் எவ்வளவாய் தன் ஜாதகத்தையும், கைரேகையையும், தன் உயர்ந்த பதவியையும் வாலிப பெலத்தையும், பணத்தையும் நம்பியிருந்தான்.

இன்று பல கிறிஸ்தவர்கள் நாள் பார்ப்பதும் குழந்தை பிறந்தால் உடனே நட்சத்திரம் அறிந்து ஜாதகம் கணிப்பதும், கைரேகை, கிளிஜோசியம் பார்ப்பதும் எத்தனை பெரிய மடமை. இப்படி செய்கிறவர்களிடத்தில் கிறிஸ்து இல்லை என்பதை அறியாமல் இருக்கிறார்களே! உபா. 18:10

நம்மைப் பற்றிய காரியங்களை, பலன்கள், பிற்கால இரகசியம் யாவும் கர்த்தருடைய கரங்களில்

இருக்கின்றன என்ற விவரம் பலர் அறிந்தும் அறியாமலே இருக்கிறார்கள். மேலும் வரும் காரியங்களை என்னிடத்தில் கேளுங்கள் என்று கர்த்தர் நம்மோடு கூறுகிறார். ஏசா 45:11

தாவீது கூறுகிறான், நானோ கர்த்தாவே உம்மை நம்பியிருக்கிறேன் என் காலங்கள் உமது கரத்திலிருக்கின்றது (சங் 31:14,15) என்று விசுவாசித்தான். கர்த்தர் கூறுவதைக் கவனியுங்கள் குறி சொல்லுகிறவனும், நாள் பார்க்கிறவனும் அஞ்சனம் பார்க்கிறவனும்.. செத்தவர்களிடத்தில் குறி கேட்கிறவனும் உங்களுக்குள்ளே இருக்க வேண்டாம். இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவன் எவனும் கர்த்தருக்கு அருவருப்பானவன். உபாகமம் 18:10,11 லேவி 19:26 என்று கர்த்தர் திட்டவட்டமாக எச்சரித்திருக்கிறார். என் நண்பன் கர்த்தரையும் அவர் கிருபையிலும் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. தன் சரீர்பெலத்தையும் நன்மை பயக்காத ஜாதகத்தையும் நம்பினான். கர்த்தருடைய வசனத்தை அலட்சியம் செய்தான். கர்த்தருடைய வசனத்தைக் கேட்கவே இஷ்டமில்லாத ஒரு பெயர்க் கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்தான். மனம் திரும்புதல் அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. தன் ஞானம், படிப்பு, பட்டம், பதவி, பணம், இளமை, ஆரோக்கியம், தன் சாமர்த்தியம் இவைகள் தன்னை காப்பாற்றும் என்று நம்பினான். தன் மரணம் வெகு தொலைவில் உள்ளது என்று நினைத்தான். ஆனால் அது இத்தனை சமீபமாய் தன்னைச் சந்திக்கும் என்று அவன் கருதவில்லை.

மனுஷனுக்குச் செம்மையாய்த் தோன்றுகிற வழியுண்டு. அதின் முடிவோ மரண வழிகள் நீதி 16:25, 14:12. தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடையமாட்டான் நீதி 28:13 நீ சுகமாய் வாழ்ந்திருக்கையில் நான் உனக்குச் சொன்னேன் கேளேன் என்றாய் கீர்படியாதது உன் சிறுவயது முதலே பழக்கம். எரே 22:21 தூர் கிரியைக்கு ஏற்ற தண்டனை சீக்கிரமாய் நடவாதபடியால் அவன் பாவம் செய்ய துணிகரம் கொள்கிறான் பிர 8:11.

இன்றே இரட்சன்ய நாள் என்று வேதம் கூறுகிறது. மேலும் கர்த்தரை கண்டடையத்தக்க சமயத்தில் அவரைத் தேடுங்கள். அவர் சமீபமாய் இருக்கும்போதே அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள் இப்படியல்லாம் வேதம் நம் ஒவ்வொருவரையும் எச்சரிக்கிறது. தேவன் நமக்கு கொடுத்ததோ ஒரே ஒரு வாழ்க்கையாகும். மனந்திரும்ப வேண்டுமானால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த வாழ்க்கையின் சந்தர்ப்பத்திலேயே மனந்திரும்பினால்தான் உண்டு. மரித்தபின் மனந்திரும்ப வழியே இல்லை. இதை வாசிக்கிற வாலிப மக்களே! அற்ப கூழுக்காக தன் சேஷ்ட புத்திர பாக்கியத்தை இழந்த காயினைப்போல ஒரு சில நிமிட நேரத்தில் தீர்ந்துபோகும் அல்லது தனிந்து போகும் இந்த சரீர உணர்ச்சியின் இன்பத்துக்காக பெரிய இரட்சிப்பையும் அதன் பரலோக சந்தோஷத்தையும் இழந்து போக வேண்டாம். உங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு பாவங்களை இயேசு கிறிஸ்துவிடம் அறிக்கையிட்டு விட்டுவிட்டால் பாவ மன்னிப்பை உடனே பெற்றுக் கொள்ள முடியும் யோ 3:3 ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் அவன் தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தை காண மாட்டார்கள் என்று வேதம் கூறுகிறது. இதை வாசிப்பவர்கள் உடனே இரட்சிக்கப்படுவது நல்லது. என் நண்பன் இறந்து போனான் இனி அவனுக்கு மனந்திரும்ப இரட்சிக்கப்பட சந்தர்ப்பமே இல்லை. ஆனால் இதை வாசிக்கும் நீ இன்னும் சாகவில்லை. ஆகவே தேவன் கிருபையாக உனக்கு மனந்திரும்ப சந்தர்ப்பம் கொடுத்துள்ளார். அதை பயன்படுத்தி கொள்வாயா? இன்றே இரட்சிக்கப்படு அது தான் தேவ சித்தம்.

ஆலோசனை

அன்பான வாலிப தம்பி, தங்களை,

உன் வழியை சரிப்படுத்திக்கொள். உன் தவறான நண்பனை அடையாளம் கண்டு விலகிக்கொள். என் நண்பன்தான் என்னை முதல் பாவம் செய்ய தைரியப்படுத்தினான். தைரியப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் பாவம் செய்ய அவன் தன் பணத்தை எனக்காகச் செலவழித்து உதவியும் செய்தான்.

அதுதான் என்னை பாவம் செய்ய தைரியப்படுத்தினது. அதை தொடர்ந்து பல பாவங்களை செய்ய தைரியம் வந்தது. அப்படியே பெரும் பாவங்களிலும் விழுந்தேன். பெரும் பாவியாக மாறினேன். தவறான நண்பர்களின் சேர்க்கை என்னை பாவத்தில் தள்ளிவிட்டது அதன் மூலம் என் அம்மாவையும், அப்பாவையும், கலங்கப் பண்ணினேன். கண்ணீர்விட வைத்தேன். என்னால் என் பாவ ஜீவியத்தால் என் வீட்டில் சமாதானம் இல்லாமல் போனது. வேதத்தில் முதல் சங்கீதம் முதல் வசனத்தை அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக்கொள். அதிக சிரிப்பு, அதிக தமாஷ், பரிகாசம் கிண்டல் இவைகள் உன் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தைத் தீசை திருப்பிவிடும் ஜாக்கிரதை!

உன் பெற்றோர் அல்லது மற்றவர் அறியவில்லை என்று நீ செய்கிற பாவம், நீ பேசுகிற பொய் ஆரம்பத்தில் உன்னை தைரியப்படுத்தலாம். ஆனால் அதுவே உன் அழிவுக்கு அஸ்திபாரமாக மாறும். மற்றவர்களால் நீ எச்சரிக்கப்படும்போதே உன் வழியைச் சரிப்படுத்திக்கொள் அப்படி ஆரம்பத்திலேயே சரிப்படுத்திக் கொள்ளவில்லையானால் அதன் பிறகு நீ விரும்பினாலும் அந்தப் பாவத்திலிருந்து விடுபடவே முடியாது. இது பலரின் அனுபவம் ஜாக்கிரதை!

தன் இருதயத்தை கடினப்படுத்துகிறவனோ தீங்கில் விழுவான் நீதி 28:14. அடிக்கடி கடிந்து கொள்ளப்படும். தன் பிடரியை கடினப்படுத்துகிறவன் சகாயமின்றிச் சடுதியில் நாசமடைவான் நீதி 29:1

தானியேல் கைதியாக ஜெயிலில் இருக்கும்போது தான் பாவம் செய்யாது பக்தி உள்ளவனாக இருந்தும் கர்த்தர் மேல் கோபப்படாமல் கர்த்தரை வெறுக்காமல் முறுமுறுக்காமல் ஜெயிலுக்குள் தன நண்பர்களை எப்படிப்பட்டவர்களாக தெரிந்தெடுத்தான் என்பதைக் கவனி.

உனக்கு அண்ணனாய் ஊழியனாய் ஆலோசனை கூறுகிறேன். உன் கல்லூரி வாழ்க்கை அல்லது உயர் நிலைப்பள்ளி வாழ்க்கையில் அடிக்கடி ஜெபிக்கிற நண்பர்களை கண்டுபிடித்து அவர்களோடு சகவாசம் வைத்துக்கொள். EU என்ற ஸ்தாபன ஊழியர்கள் கல்லூரி வாலிப பிள்ளைகள் மத்தியில் நல்ல ஊழியம் செய்கிறார்கள். அவர்களோடு தொடர்புகொள் அல்லது அவர்களை உன் கல்லூரிக்கு அல்லது பள்ளிக்கு வரவழைத்து ஐக்கியம் வைத்துக்கொள் அது உன்னை பாதுகாக்கும் என் நண்பனுக்கு ஏற்பட்ட இயேசு இல்லாத மரணம் உனக்கு உண்டாக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதை எழுதுகிறேன்.

இனி நான் என் நண்பனுக்காக எத்தனை நாள் உபவாசம் இருந்து ஜெபித்தாலும் அவன் ஆத்துமாவைச் சரிப்படுத்தவே முடியாது. நரக தீர்ப்பிலிருந்து அவனை யாராலும் இனி தப்புவிக்கவே முடியாது.

மறுபடியும் கூறுகிறேன். உயிராடு இருக்கும்போதே இரட்சிக்கப்பட்டால்தான் உண்டு. அதன் பிறகு மனம் திரும்ப சந்தர்ப்பமே இருக்காது

ஒரே ஒரு வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கையைக் கிறிஸ்துவோடு வாழ்ந்து அனுபவித்துப்பார். அதில் எத்தனை சுகம், இன்பம், சந்தோஷம், ஆறுதல் உண்டு என்பதை உணருவாய்.

ஜாமக்காரன் வாசக வாலிபப் பிள்ளைகளைக் கர்த்தர் தாமே எல்லா உலக மாயைக்கும் விலக்கிக் காத்து, தவறான நண்பர்களிடமிருந்து காப்பாற்றி சரீரத்தையும், ஆத்துமாவையும், பரிசுத்தாமாக, குற்றமற்றதாக காத்து வழி நடத்துவாராக. ஆமென்

என் குற்றம், என் வாலிபப் பிராயத் தவறுகள், கர்த்தரின் பணிக்கு எனக்கு வந்த அழைப்பைக் குறித்த என் அசட்டை ஆகியவை என்னை முகமுகமாய் பார்க்கின்றன. இந்த வார்த்தைகளை ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த சாமுவேல் ரூதர் போர்ட் என்பவர் இப்படி கூறினார்.

தீரும்பிப் பார்க்கிறேன்

No. 6

குறிப்பு :- தீரும்பிப் பார்க்கிறேன் என்ற தலைப்பில் என் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்களை அனுபவங்களை ஜாமக்காரன் வாசகர்களுக்காக ஜாமக்காரன் பத்திரிகையின் வாயிலாகத் தொகுத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அவைகளில் சில பிரயோஜனமுள்ளது. சில பிரயோஜனமில்லாததுமாக இருக்கலாம். ஆனால் என்னை ஜெபத்தில் தாங்குகிற ஜாமக்காரன் வாசகர்களுக்கு என் வாழ்க்கையில் நடந்த எதையும் மறைக்க விரும்பவில்லை.

ஜாமக்காரன் பத்திரிகை ஒரு குடும்ப ஆவிக்குரிய பத்திரிகையாகும். பத்திரிகையில் வரும் செய்திகள் யாவும் ஜாமக்காரன் வாசக குடும்பத்துக்காக மட்டுமே எழுதுகிறேன்.

1985 வருடத்தை இளைஞர் ஆண்டாக உலகம் கொண்டாடியது, அதன் அடிப்படையில் இதற்கு முந்திய பக்கங்களில் என் வாலிப நாட்களில் நடந்த ஒரு சில குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஜாமக்காரன் வாசகர் குடும்பத்தில் உள்ள வாலிபர்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்க ஜாமக்காரனில் எழுதினேன். அதை பலர் வெகுவாக வரவேற்றனர். அது சம்பந்தமான பலருடைய கடிதங்கள் என்னை வெகுவாக ஊக்கப்படுத்தின.

முன் பக்கங்களில் நான் எழுதிய நிகழ்ச்சிகள் நான் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பும் இரட்சிக்கப்பட்ட பின்பும் என் ஆரம்ப கால ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் நடந்ததை எழுதினேன். ஆனால் இம்முறை இந்த பகுதியில் நான் எழுதும் இந்த முழு நிகழ்ச்சிகளும் நான் **இரட்சிக்கப்பட்ட பின்பு** நடந்தவையாகும். அன்பானவர்களே !

இம்முறை நான் எழுதும் இந்த சம்பவங்கள் இரட்சிக்கப்பட்ட விசுவாசிகள் குறிப்பாக வாலிபர்கள். ஊழியர்கள் விழுந்து போகாமல் இருக்க மிகவும் உதவுகின்ற ஆலோசனையாக இருக்கும். கர்த்தர் தாமே இந்த நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பை ஆசீர்வாதமாக்கி தருவாராக.

ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் **காலை** ஜெபம் **மாலை** ஜெபம் மிக முக்கியமானதாகும். இந்த இரண்டு ஜெப வேளைகளும் நாம் கர்த்தரோடு பேச பயன்படுவது மட்டுமல்ல நம் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் நிலையை அளந்து பார்க்கும் அளவு கோலாக பயன்படும்.

மனம் தீரும்பி பாவங்களை அறிக்கையிட்டு இரட்சிப்பின் அனுபவத்தை பெரும்போது விவரிக்க இயலாத ஒரு ஆவிக்குரிய சந்தோஷம் நம் உள்ளத்தில் உண்டாகும்.

இந்த சந்தோஷத்தின் அடிப்படையில் நம் ஆத்துமா ஒவ்வொரு நாளும் தேவனோடு உறவுகொள்ளத் துடிக்கும். அந்த ஜெப நேரங்கள் நம் ஏமாற்றங்களை, வேதனைகளை கவலைகளை மறக்கும் ஓர் இன்ப நேரமாகும். எப்போது ஜெப நேரம் வரும் என்று மிக வாஞ்சையோடு மனம் காத்திருக்க வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்ட ஆவிக்குரிய ஜெப ஆவலும் சந்தோஷமும் தேவனுக்கும் - நமக்கும் நல் உறவு இருக்கும் வரை தொடர்ந்து இருக்கும்.

ஆவிக்குரிய எண்ணங்களிருந்து நாம் விலகும்போது பாவ எண்ணங்களும் பாவ செய்கைகளும் நமக்குள் உண்டாகும். அதன்பின் நமக்கும் தேவனுக்கும் உள்ள உறவிலே முறிவு , இடைவெளி உண்டாக ஆரம்பிக்கிறது.

கர்த்தரோடு உள்ள உறவில் முறிவு உண்டாவதற்கு முதல் அடையாளம். நமக்கு ஜெபிக்கவேண்டும் என்றிருந்த ஆரம்பகால ஜெப ஆவல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைய ஆரம்பிக்கும்.

மாத்திரமல்ல ஜெபிக்கும்போது உண்டாகிகொண்டிருந்த ஆத்தும் சந்தோஷம் இப்போது நமக்குள் உண்டாவது நின்றுபோகும். மேலும் அந்தச் சந்தோஷத்தை இழந்திருக்கிறதே என்ற கவலையும் உருத்தலும் நமக்குள் உண்டாவதை நாமே விரும்பாமல் இருப்போம்.

இந்த நிலையை ஒரு விசுவாசி புரிந்துகொண்டு **இழந்துபோன ஜெப ஆவலையும்**. சந்தோஷத்தையும் **மீண்டும் பெற முயற்சிக்க வேண்டும்**. அதை அவன் விரும்புவானேயானால் அவனுக்குள் நிச்சயம் உயிர்ப்பு உண்டாகும். ஆனால் அதைப்பற்றி கவலையீனமாக இருந்தால் பயங்கர **பின்மாற்றம் உண்டாகும்**. என் வாழ்க்கையிலும் மேற்கூறிய அனுபவம் இரட்சிக்கப்பட்ட ஆரம்ப காலத்திலேயே உண்டானது.

□ **நான் 1964ம் வருடம் இரட்சிக்கப்பட்டேன்** என் ஆரம்ப நாட்களில் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் என்னை ஆவிக்குரிய பாதையில் வழிநடத்தின 4 குடும்பங்கள் உண்டு. இந்த நான்கு குடும்பங்களும் எனக்கு ஆவிக்குரிய ஆலேசனைகளை கொடுத்து ஜெபித்து வழி நடத்தினர். ஒவ்வொரு வாரமும் அந்த நான்கு குடும்பத்தினரையும் நான் போய் சந்திப்பேன். நாங்கள் பல அவிக்குரிய காரியங்களை பகிர்ந்துகொண்டு சேர்ந்து ஜெபிப்போம். இரட்சிக்கப்பட்ட நாளிலிந்து என் தனிப்பட்ட ஜெப நேரங்கள் பரலோக சந்தோஷமாக அமைந்திருந்தன.

□ **நான் 1964ம் வருடம் இரட்சிக்கப்பட்டேன்** என் ஆரம்ப நாட்களில் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் என்னை ஆவிக்குரிய பாதையில் வழிநடத்தின 4 குடும்பங்கள் உண்டு. இந்த நான்கு குடும்பங்களும் எனக்கு ஆவிக்குரிய ஆலேசனைகளை கொடுத்து ஜெபித்து வழி நடத்தினர். ஒவ்வொரு வாரமும் அந்நாளில் ஒரு நாள் என் காலை ஜெபம் சீக்கிரமாக முடிந்தவிட்டது. மாலை ஜெபத்திலும் உற்சாகம் இல்லை. ஜெபத்தை சீக்கிரமாக முடித்துக்கொண்டேன். இந்த திடீர் மாற்றம் நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்தன. ஐந்தாவது நாள் எனக்கு ஜெபிக்க அறவே மனம் வரவில்லை. கடமைக்காக மாத்திரம் ஜெபித்தேன். அன்று பகல் முழுவதும் கடந்த சில தினங்களாக ஏன் என்னால் ஆசையோடு ஜெபிக்க முடியவில்லை என்பதே என் சிந்தனையாக இருந்தது.

தினம் வேதம் வாசித்தேன். ஆனால் **என்ன வாசித்தேன்** என்று புரியாமலே வாசித்திருக்கிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல, ஏதோ **ஒரு குற்ற உணர்வு** என் உள்ளத்தில் தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டது. ஆனால் அந்த குற்றம் என்ன என்பதை என்னால் உணர முடியவில்லை. நான் **மறைமுகமான பாவத்தில்** விழுந்து விட்டேனோ அதையும் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எனக்கு கவலையோ, பிரச்சனையோ தேவையோ வரும்போது என் வீட்டின் அருகே சில பர்லாங் தூரத்தில் ஒரு ரயில்வே பாலம் ஒன்று உண்டு. அந்தப் பாலத்தின் வாராவதியின்மேல் அமர்ந்துகொண்டு ஜெபிப்பது என் வழக்கம். அப்படியே இம்முறையும் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து என்னை ஜெபத்தில் உற்சாகம் இழக்கச்செய்த **அந்த பாவம் என்ன?** என்பதை கண்டுபிடிக்க அதே பாலத்தில் அமர்ந்து யோசிக்கலானேன்.

அந்த பாலம் இருந்த இடம் ஓர் ஏகாந்தமான இடம், ஜன நடமாட்டம் இல்லாத இடம்.

அநேக சமயங்களில் இந்த பாலத்தில் உட்கார்ந்து **தலை கவிழ்ந்து சத்தம்போட்டு அழுது** என்னை ஆறுதல்படுத்திக்கொண்ட அனுபவம் எனக்கு உண்டு.

இம்முறையும் அதே இடத்தில் இரண்டு நாள் தொடர்ந்து சென்று என் பாவம் என்ன ? என்பதை கண்டுபிடிக்க ஜெபத்தோடு முயன்றேன். ஆனால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. வெளியரங்கமான பாவத்தில்

விழுந்திருந்தால் சீக்கிரம் என் பாவத்தை கண்டுபிடித்திருக்கலாம். ஆனால் நான் வெளிப்படையான பாவத்தில் விழவில்லை என்பதை மட்டும் என்னால் உணர முடிந்தது.

பின் ஏன் என்னால் ஜெபிக்க முடியவில்லை. திரும்ப திரும்ப யோசித்தேன்.

காலையிலிருந்து நான் சென்றுவந்த இடத்தை சந்தித் நபர்களைக் குறித்து யோசித்தேன். **ஆஸ்பத்திரி** பாவம் நடந்ததா ? என்றும் யோசித்தேன். வியாதியஸ்தரை **சந்திக்கப்போய் வந்த வீடுகளில்** தவறேதும் நடந்ததா? இப்படி எல்லாவற்றையும் ஆராய ஆரம்பித்தேன். எங்காவது பாவத்தில் விழுந்தேனா ? இல்லை. பின் ஏன் என்னால் ஜெபிக்க முடியாமல் போனது? இன்னும் என்னில் உள்ள குற்ற உயர்வு என்னை விட்டு நீங்கவில்லையே என்று கலங்கினேன்.

□ **ஜெபிக்கப்போகும் ஆவிக்குரிய வீட்டில் சோதனை**

கடைசியில் நான் அடிக்கடி **ஜெபிக்கச் செல்லும் விசுவாசிகளின்** (ஆலோசனை கூறும்) **வீடுகளில்** எங்காவது தவறு நடந்ததா? என்ற ஆராய அரம்பித்தேன் **குற்ற உணர்வின் காரணம்** இப்போதுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

விசுவாசிகளின் வீடுகளாயிற்றே. இங்கு தவறு உண்டாக வழியில்லையே என்ற எண்ணத்தில்தான் முதலிலேயே இந்த வீடுகளைப்பற்றி யோசிக்க முடியவில்லை.

இப்போது நான் வழக்கமாக செல்லும் ஒவ்வொரு விசுவாசிகள் வீடாக யோசித்தேன். கடைசியாக **மூன்றாவது வீட்டில்தான்** நான் பாவத்தில் விழு இருந்தேன் என்பதை உணர்ந்தேன். முழுவதுமாக விழவில்லை. **மாம்ச செயலில்** விழவில்லை, ஆனால் **மனதில் விழு இருந்தேன்.** சொல்லப்போனால் மனதில் கூட **பாவ எண்ணம் உருவாகவில்லை.** பின் எப்படி அதை பாவம் என்பது?

நான் முன்பு கூறியபடி இந்த நான்கு வீடுகளும் ஜெபத்துக்காக வாரா வாரம் செல்வதுண்டு அல்லவா. இந்த நான்கு குடும்பங்களும் என்னை மிகவும் நேசித்தன. நல்ல உபசரிப்பு. நல்ல ஆவிக்குரிய ஆலோசனைகளை இந்த நான்கு குடும்பங்களும் எனக்கு அளித்தன. ஆனால்....

மற்ற மூன்று குடும்பங்களிலும் சென்று அங்கு நான் ஜெபத்துக்காகவும், ஆவிக்குரிய காரியங்கள் பேசவும் செலவழிக்கும் நேரத்தைவிட இந்த **மூன்றாவது குடும்பத்தினரின் வீட்டில்** மட்டும் மற்ற வீடுகளைப் பார்க்கிலும் நான் **அதிக நேரம் செலவழித்தேன். அதிக நேரம்** இந்த குடும்பத்தினரோடு **பேச ஆசைப்பட்டேன்.** அதிக சிரிப்பு, அதிகமான தமாஷ் இப்படியாக அதிக நேரங்களை அவ்வீட்டில் செலவழித்தேன்.

இங்குதான் **என்னை அறியாமல் சிந்தனையளவில்** அல்லது **மனதில் கற்பனையில்** பாவத்தில் விழு இருந்தேன் என்று **உணர்த்தப்பட்டேன்.**

மற்ற குடும்பங்களின் வீடுகளுக்கு செல்லும்போது வேதம் வாசித்து ஜெபித்துவிட்டு உடனே திரும்புவேன். ஆனால் இந்த **குடும்பத்தினரோடு** மட்டும் அதிக நேரம் பேசவும், **அரட்டை** அடித்து நேரம் **போக்கவும்** விரும்பினேன். என்னை அறியாமல் ஏதோ அந்த வீட்டில் என் மனம் லயிப்பதையும் **கவருவதையும்** அடிக்கடி அந்த வீட்டினரோடு மட்டும் மிகவும் **சிரித்து தமாஷ்பேசி மகிழ்ந்தேன்.**

என்றாலும் ஒரு சிறிதும் நான் அந்த வீட்டில் பாவத்தில் விழவில்லை. **பாவ எண்ணங்களும்** என் உள்ளத்தில் தோன்றவும் இல்லை. அந்த வீட்டிலுள்ள **பெண் பிள்ளைகளும்** என்னிடம் தவறாக நடந்துகொள்ளவில்லை. ஆனாலும் மனதின் ஆழத்தில் ஏதோ **பாவம் நடந்துவிடும்** என்பதுபோன்ற ஒரு **குற்ற உணர்வு** உண்டாக ஆரம்பித்தது.

அந்த குற்ற உணர்வுதான் என்னை தேவ சமூகத்தில் நான்கு நாட்கள் தேவனுக்குமுன் நிற்க முடியாதவனாக்கியது என்பதை உணர்ந்தேன். அந்த குற்ற உணர்வு ஆவியானவரால் உண்டாவதாகும். இது எனக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் உண்டு. ஆனால் அந்த உணர்வை பெரும்பாலானவர்கள் அசட்டை செய்து கவனயீனமாக கவனிக்காமல் விட்டுவிடுவதாலேயே முடிவில் வெளியரங்கமாக பாவத்தில் விழுந்துவிடுகிறார்கள்.

எந்த ஒரு மனுஷனும் எடுத்த எடுப்பிலேயே திடீரென்று பாவத்தில் விழுந்துவிடுவதில்லை. மேலும் யாரும் முதலில் வெளிப்படையாக பாவத்தில் விழுந்து விடுவதில்லை. ஒருவன் வெளிப்படையாக பாவத்தில் விழுவதற்கு முன்பே முதலில் தன் மனதில் அல்லது தன் சிந்தனையில் விழுந்திருக்க வேண்டும். அதன் பிறகுதான் வெளிப்படையாக பாவத்தில் விழுந்துவிடுகிறான்.

அந்த விதமாக எண்ணத்தில் உள்ளத்தில் பரிசுத்தம் இல்லாத ஒரு நிலை உண்டாகும்போதே அதை சரிப்படுத்திக்கொள்ளாமல் போனால் மட்டுமே அவன் வெளிப்படையாக பாவத்தில் விழுந்துவிடுகிறான்.

என் நிலையும் அந்த காலத்தில் அப்படித்தான் பாதுகாக்கப்பட்டது. நம் உள்ளத்தில் பாவம் உண்டா என்பதை ஜெபிக்கும்போதே நம்மால் உணர்ந்துக்கொள்ள முடியும். கண்டுபிடிக்கவும் முடியும். அறியாமல் செய்துவிட்டேன் என்று கூறவதெல்லாம் பொய்.

முடிவில் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தேன். சோதனை உண்டாகும் என்று அறிந்த அந்த குறிப்பிட்ட மூன்றாம் வீட்டுக்கு இனி செல்லக்கூடாது என்பதுதான் நான் எடுத்த தீர்மானமாகும். அந்த குடும்பத்தினர் என்மேல் மனவருத்தம் கொண்டாலும் சரி. என் ஆத்துமா தேவ சமூகத்தில் சந்தோஷம் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் எனக்கு மிக முக்கியம். சில வாரங்களில் அந்தக் குறிப்பிட்ட குடும்பத்தினர் என் ஆஸ்பத்திரிக்கே நேரில் வந்துவிட்டனர். மற்ற மூன்று வீடுகளுக்கும் நீங்கள் போனீர்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு மட்டும் சில வாரங்களாக ஏன் வரவில்லை? என்றனர்.

நான் உண்மையைக் கூறினேன். உங்கள் வீட்டில் யாரும் என்னை கெடுக்கவில்லை. நானும் தவறு செய்யவில்லை. ஆனால் மற்ற குடும்பத்தைவிட உங்கள் குடும்பத்தோடு அதிகம் நெருங்கி பழக விரும்புகிறேன். உங்கள் வீட்டில் மட்டும் என்னை ஏதோ கவருகிறதை உணருகிறேன். அதினிமித்தம் என் உள்ளத்தில் குற்ற உணர்வு உண்டாகிவிட்டது. அதன்பின் என் ஜெபத்தில் சந்தோஷத்தை இழந்தேன் என்று விவரித்து கூறினேன்.

அவர்கள் ஒரு நல்ல விசுவாசிகளானபடியால் நான் கூறியதை தவறுதலாக எடுக்காமல் என் நிலைகண்டு மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். எங்கள் வீட்டில் உங்களுக்கு சோதனை உண்டானால் எங்கள் வீட்டுக்கு நீங்கள் வரவே வேண்டாம். ஆனால் கணவனும் மனைவியுமாக நாங்கள் இரண்டு பேரும் நீங்கள் இருக்குமிடத்துக்கே வந்து ஜெபிப்போம் என் கூறி என்னை ஊக்கப்படுத்தி இந்த எச்சரிக்கை உணர்வை எனக்கு தந்த தேவனைத் அவர்களும் துதித்தார்கள். நானும் அவர்களோடு இணைந்து தேவனைத் துதித்தேன். அந்த ஜெப நேரம் எங்களுக்கு இன்பமாக இருந்தது. கர்த்தருக்கே ஸ்தோத்திரம்.

அந்த வீட்டுக்கு போவதை நிறுத்தியவுடன் இப்போது என் ஜெபத்தில் பழைய சந்தோஷம் எனக்கு கிடைத்துவிட்டது. அதன்பின் குற்ற உணர்வு இல்லாமல் தேவ சமூகத்தில் நான் நிற்கமுடிந்தது.

□ வீடுகளைச் சந்திக்கும் ஊழியக்காரர்களுக்கும் இந்த என் அனுபவம் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று இதை எழுதுகிறேன். எந்த வீட்டுக்காவது (காரணத்தோடுதான் செல்லவேண்டியிருந்தாலும்) அடிக்கடி செல்ல வேண்டும்போல மனநிலையில் விருப்பம் உண்டாகும்போது எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்.

எந்த நபரோடாவது நெருங்கிப் பழக வேண்டும் அல்லது பேச வேண்டும்போல மனதில் கவரப்படும்போது அல்லது சலனம் உண்டாகும்போது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். யாரை பார்த்தால் மனதில் சலனம் உண்டாகிறதோ, அந்த நபரை பார்ப்பதை தவிர்க்க முயலவேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல அதிக சிரிப்பு தமாஷ் இவைகள் ஆவிக்குரிய சிந்தையை மாற்றி திசை திருப்பி விட்டுவிடும்.

□ நம் சரீரத்திலேயே பாவம் உண்டு. அது ஜென்ம பாவம்.

அதைத்தான் பரிசுத்த பவல் ரோமாபுரியாருக்கு கடிதம் எழுதும்போது (ரோமர் 7:23, 17:20) என் மனதின் பிரமாணத்துக்கு விரோதமாய் போராடுகிற வேறொரு பிரமாணத்தை என் அவயவங்களில் இருக்க காண்கிறேன். உண்டாயிருக்க பாவ பிரமாணத்துக்கு அது என்னை சிறையாக்கிகொள்ளுகிறது என்று தன் சரீரத்தையே குற்றம் சாட்டுகிறார்.

நாம் இரட்சிக்கப்பட்டு பரிசுத்தவான்களாக ஜீவித்தாலும் சரீரத்தில் உண்டாகும் சரீர உணர்ச்சிகளை காம சிந்தனைகளை சரீரத்தைவிட்டு அறவே நீக்கமுடியாது. நாம் மரிக்கும்வரை இந்த உணர்ச்சிகள் சரீரத்தில் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். வயதுக்கு ஏற்றபடி காம உணர்வுகள் மாறும் ஆனால் அது நம் மரணம் வரை தொடரும்.

ஆனால் கர்த்தரின் பெலத்தால் அதை கட்டுப்படுத்த இயலும் (Sex) காம எண்ணம் என்பது பாவம் அல்ல. அது கர்த்தரால் இயற்கையாகவே நம் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டதாகும். அந்த காம Sex உணர்வு இல்லாமல் போனால் நீங்களும் நானும் சரியான மனிதர்கள் அல்ல என்று கூறலாம். ஆகவே அந்த காம உணர்வை செயல்படுத்தத்தான் கர்த்தர் திருமணம் என்ற ஒழுங்கை ஏற்படுத்தினார். அந்த காம Sex உணர்வை திருமணத்தில்தான் செயல்படுத்த வேண்டும். அதுவரை நம் உணர்ச்சிகளை நாம் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். இதற்கு வேதத்தில் (இச்சையடக்கம்) என்று எழுதியுள்ளது. இந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு சரியில்லை. ஆங்கிலத்தில் Self Control என்று எழுதியுள்ளது. நம்மை நாமே நம் உணர்ச்சிகளை கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இயலாமல் போனால் உபவாச ஜெபத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்தலாம். என் வாழ்க்கையிலும் அப்படிப்பட்ட உபவாச ஜெபம் அடிக்கடி செய்வதால் தான் என் உணர்ச்சிகளையும் என்னால் மேற்கொள்ள முடிகிறது.

ஜெப சிந்தை மேலோங்கி இருக்கும்போது பாவ சிந்தை உள் அமுங்கிவிடுகின்றது. ஜெபம் குறையும்போது பாவம் மேலோங்கிவிடுகிறது. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் வந்தவுடன் அந்த சரீர உணர்ச்சிகளை ஓர் எல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது.

பிசாசு பாவத்தைக்கொண்டு வருகிறது உண்மைதான். ஆனால் அதே சமயம் பிசாசுக்கு இடம் கொடாதீர்கள் என்று வேதம் கூறுகிறதை மறந்துவிடக்கூடாது. எபேசி 4:27 நாம் இடம் கொடுத்தால்தான் பிசாசு நம்மை மேற்கொள்ள முடியும். நாம் இடம் கொடுத்தால்தான் பிசாசு உள்ளே நுழையவும் முடியும். அதுவாக ஒருபோதும் நுழைவதில்லை. நுழைய அனுமதியும் இல்லை.

ஜெபக்குறைவு உண்டாகும்போது நாம் பிசாசுக்கு இடம் கொடுக்கிறோம்.

ஆபாச புத்தகங்கள் .ஆபாச சம்பாஷனைகள் ஆகியவற்றை நீ நாடும்போது பிசாசுக்கு மறைமுகமாக உள்ளே நுழைய இடம் கொடுக்கிறாய். வேதம் வாசிக்காமல் இருக்கும் நாளில் பிசாசுக்கு இடம் கொடுக்கிறாய் என்று அர்த்தம். நான் உமக்கு விரோதமாய் பாவம் செய்யாதபடிக்கு உமது வார்த்தையை என்னிருதயத்தில் இறுத்திக்கொள்கிறேன் என்று சங்கீதக்காரன் தன் அனுபவத்தை கூறுகிறான். சங் 119:11

பிசாசு அல்லது பிசாசின் பாவ சிந்தை உன் மனதிலே நுழையாமலிருக்க உன் கும்பல்களில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். கூடியவரை தனிமையிலிருக்க முயலாதே. அப்படி இருக்கக்கூடிய நிர்பந்தம் உண்டாகலாம். அப்போது வேதம் வாசி, ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை வாசி, ஜெபி, இடைவிடால் தேவனோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்.

இரட்சிக்கப்படும்முன் பாவத்தை நீயாகவே தேடிப்போனாய். ஆனால் மனம் திரும்பியபின் பாவம் உன்னைத் தேடி வரும். இலவசமாய் பாவம் செய்யவும், பிசாசு வசதி செய்து கொடுக்கும். இதற்குத்தான் உன் கும்பலையில் மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.

இந்த பாவ கும்பலை பாவ உணர்வு இவைகள் வாலிபர்களுக்கு மட்டுமல்ல. திருமணமாகி பிள்ளை பெற்றிருந்தாலும் அவர்களுக்கும் வரும்.

□ என் வாழ்க்கையில் நடந்த மற்றொரு நிகழ்ச்சி, எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இரட்சிக்கப்பட்ட என் ஆரம்ப வாழ்கையில் பாவம் பலமுறை நான் இருக்கும் இடம் தேடி இலவசமாக வந்ததை அறிந்திருக்கிறேன். கர்த்தர் என்னைப் யோசேப்பைக் காத்ததுபோல பலமுறை காத்து இரட்சித்தார். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்.

ஒருமுறை கிராமத்திலிருந்து ஒரு வாலிப பெண்ணை வைத்தியத்கென்று அவளின் தகப்பன் சைக்கிளில் உட்கார வைத்து என் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுவந்தான்.

நான் அவளை பரிசோதித்து அவள் வியாதிக்கு 15 நாட்கள் தொடர்ந்து ஊசி போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுனேன். அப்படியே அவன் தகப்பன் ஒவ்வொரு நாளும் அவளை சைக்கிளில் கூட்டி வந்து ஊசி போட்டு கூட்டி போவார். சில நாள் அவள் அண்ணன் அவளை கூட்டி வருவார். இப்படி நான்கைந்து நாட்கள் கடந்தன.

ஒரு நாள் அவள் மட்டும் தனியாக என் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தாள். காலையிலேயே அவள் வந்து விட்டாள் என்றாலும் அவளுக்குப்பின் வந்தவர்களையெல்லாம் முன்னுக்கு அனுப்பிவிட்டு வியாதியஸ்தர்களின் வரிசையின் கடைசியில் போய் உட்கார்ந்துகொண்டாள். மற்ற எல்லா வியாதியஸ்தர்களும் போனபின் கடைசியாக அவள் வந்தாள்.

என்னை தனிமையாக சந்திக்கவே அவள் எல்லாருக்கும் கடைசியாக என் அறையில் நுழைந்தாள் என்பதை பிறகு அறிந்தேன். அவள் வந்தவுடன் அவளுக்கு வழக்கமாக போடவேண்டிய ஊசி மருந்தை எடுக்கப்போனேன். ஆனால் அவளோ, தன்னை பரிசோதிக்க வேண்டும் என்று என்னை கட்டாயப்படுத்தினாள்.

தேவையில்லையே முதல் நாளே உன்னை பரிசோதித்து விட்டேன். இதே ஊசியைத்தான் 15 நாட்களும் தொடர்ந்து போட்டாக வேண்டும் என்றேன். ஆனால் அவள் நடந்தகொண்ட விதம் தன்னை பரிசோதிக்க வேண்டும் என்று தன் வஸ்திரங்களை விலக்கி காட்டி, கேட்டுக்கொண்ட விதம் இவைகளை வைத்து அவளின் தவறான நோக்கத்தை புரிந்துகொண்டேன். பரிசோதனை டேபிளைவிட்டு கீழிறங்கி நாற்காலியில் உட்காரச் சொன்னேன்.

இன்று ஏன் உன் தகப்பனோடு நீ வரவில்லை? - வயலில் நாத்து நடுகிறார்கள்.

உன் அண்ணனைக் கூட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கலாமே?

- வயலில் நாத்து நடும் வேலை இருக்கும்போது யாரும் வரமாட்டார்கள்.

இப்படி தனியாக ஏழு மைல் நடந்து வரலாமா ?

-நான் சந்தைக்கு பொருள்கள் வாங்க இப்படி தனியாக வந்து பழக்கம் இருக்கிறது.

இப்படி என் கேள்விகளுக்கு பட்டபட்டென்று பதில் கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தாள். முடிவில்தான் நேரிடையாகவே அவளை எச்சரித்தேன். என்னதான் நீ சமாதானம் சொன்னாலும் வாலிபப் பெண் இப்படி தனியாக வருவது நல்லதல்ல.

வெளிப்படையாகவே உனக்கு சொல்கிறேன் கடந்த இரண்டு தினங்களாக உன் நடவடிக்கை சரியில்லை. அது உனக்குத்தான் ஆபத்தை உண்டுபண்ணும். இப்படி கூறி முடித்தபின் அவள் அளித்த பதில் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

அவள் குனிந்தபடியே கூறினாள். ஏன் டாக்டர் நானே பயப்படவில்லையே! நீங்கள் ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? இந்தப் பதில் அதை தொடர்ந்து அவள் என்னை பார்த்த பார்வை என்னை பாவம் செய்ய தைரியப்படுத்தும் வகையில் இருந்தது. இந்தா பாரும்மா உன் எண்ணம் எனக்கு புரிகிறது. உனக்கு பயமில்லை என்று கூறினாய். ஆனால் என்னைக் குறித்து எனக்கு பயமுண்டு. நானும் வாலிபன் தான் எனக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு, மனுஷன் என்ற முறையில் தவறுசெய்ய எனக்கு ஆசையும் உண்டு.

உன் பலவீனத்தை பயன்படுத்தி என் சரீரத்தை சந்தோஷப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. இந்த இடத்தில் வேறு யாராக இருந்தாலும் நீ கெடுக்கப்பட்டிருபாய் உனக்கென்று வாழ்க்கை உண்டு. அது குற்ற உணர்ச்சி இல்லாததாக அமையவேண்டும் என்று ஆலோசனைக்கூறி இயேசுவை அவளுக்கு அறிவித்தேன்.

என் இயேசுவுக்கு எப்போது என்னை அடிமையாக்கிக் கொண்டேனோ அந்த நிமிட முதல் என் இயேசுவின் மனதை வேதனைப்படுத்தும் எந்தக் காரியத்திலும் செயல்பட நான் முயலமாட்டேன்.

என் கைகளில் நான் பாவம் செய்தால் அவர் கைகளில் இரத்தம் ஒழுகும். ஒருமுறை அவர் எனக்காகவும் என் பாவத்துக்காகவும் தண்டனைகளை சகித்தார். மறுபடியும் மறுபடியும் என் பாவத்தால் அவரை வேதனைப்படுத்த மாட்டேன்.

இயேசுவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் முன் நானே பாவத்தைத் தேடி தெருநாய் போல் அலைந்தேன். இன்று கிறிஸ்துவை அறிவிக்க நன்றியுள்ள நாயாய் அவருக்காக அலைகிறேன் என்று என் சாட்சியை சுருக்கமாகக் கூறி முடித்தேன். ஆனால் அவளோ, என் சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள இஷ்டப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இப்போது என் மேல் அவளுக்குக் கோபமும் ஆத்திரமும் தான் வெளிப்பட்டது என்பதை கண்டேன்.

பிறகு அவளுக்குத் வழமையாக (வழக்கமாக) போடும் ஊசி மருந்தை செலுத்தி அனுப்பினேன். மறுநாள் தன் தகப்பனுடன் வந்தாள் என்னை வெறுப்புடன் நோக்கியவாரே ஊசிபோட தன் கரங்களைக் காட்டினாள். நாள் அவளை அவள் தகப்பனிடம் அவள் தவறான நோக்கத்தை காட்டிக்கொடுக்கவில்லை.

அன்பான வாலிபர்களே வாலிப சகோதரிகளே விசுவாசிகளே !

இந்த அனுபவ நிகழ்ச்சிகளை கொஞ்சம் வெளிப்படையாக எழுதிவிட்டேன் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் தனக்கு வரும் சோதனைகளை வெளியே சொல்ல மனமில்லாமலும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுக்க யாரும் இல்லை என்ற நிலையில் மறுபடியும் மறுபடியும் பாவச் சூழலில் வீழ்ந்து தத்தளிக்கும் சிலர் உண்டு. அவர்களுக்கு இந்த என் அனுபவம் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

மேற்கண்ட நிகழ்ச்சி 1966ம் வருடம் நடந்ததென்றாலும் இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய சூழ்நிலையிலும் அதே சோதனைகள் என்னை தொடர்கின்றன என்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும்.

இத்தனை வருடங்கள் அனுபவம் பெற்ற ஊழியனாக இருந்தாலும் பல ரூபங்களில் பல சூழ்நிலைகளில் பிசாசு என்னை இப்போதும் என்னை சந்திக்க முயற்சிப்பதை நிறுத்தவேயில்லை.

ஊழியம் அதிகமாகி என் ஜெபம் குறையும்போது பிசாசு மெல்ல நுழைய ஆரம்பிப்பான். இனம் புரியாத

ஒரு வெறுமை என் உள்ளத்தில் தோன்றும் அந்த ஆரம்ப நிலையிலேயே உபவாசம் செய்து அதை சரிபடுத்திக்கொள்வேன். அப்படி உபவாசிக்காவிட்டால் மற்றவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுக்கும் நானும் பாவத்தில் விழ நேரும் அதனால்தான் அடிக்கடி உபவாச ஜெபம் ஏறெடுக்கிறேன்.

எந்த விசுவாசியானாலும் ஊழியக்காரனானலும் அடிக்கடி உபவாசிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் உபாசிக்காத ஊழியக்காரனுக்கும் விசுவாசிகளுக்கும் நிச்சயம் பின் மாற்றமும் பாவ சோதனைகளும் உண்டாகும்.

மற்றவர்களுக்கு பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான்தானே ஆகாதவனாய் போகாதபடி என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன். 1 கொரி 9:27 என்று பவுல் கூறுகிறது போல சரீரத்தை ஒடுக்க வேண்டும். அது உபவாசத்தால்தான் முடியும். உபவாசத்தால் தான் சரீரமும் எளிதாக கீழ்ப்படுத்தமுடியும் அதாவது நம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சரீரத்தை கொண்டுவர முடியும். இது என் சொந்த அனுபவம் ஆகும். எத்தனை வருடம் வரை அல்லது எத்தனை வயது வரை இந்த முறையை கையாள வேண்டும் என்று சிலர் கேட்பார்கள். நாம் சாகும் கடைசி நிமிடம் வரை இதை தொடரத்தான் வேண்டும். சரீர காம உணர்ச்சிகள் நாம் சாகும்வரை நம்மைவிட்டு நீங்காது.

□என்னை இந்த சோதனைகளில் தொடர்ந்து வெற்றி பெறவைக்கும் ஒரு ஜெபம் உண்டு. அது உங்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

தாவீது கூறுகிறான் - ஆண்டவரே என் வாய்க்குக் காவல் வையும் என் இருதயத்தைத் துன்மார்க்கத்துக்கு இணங்க வொட்டதோயும். சங்கீதம் 141:3,4 தாவீதின் மகன் சாலமோனும் தான் எழுதிய நீதிமொழிகளில் (4:23) எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள் என்று கூறுகிறார் கர்த்தர் நம் உடலின் ஒவ்வொரு உறுப்புகளுக்கும் கட்டுபாடும் காவலும் அளித்துக் காத்துக்கொள்வார்.

கண்: முதலாவது ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் என் கண்களுக்காக ஜெப்பிபேன். நம் முழு உறுப்புகளையும் பாவத்துக்கு உள்ளாக்குவது இந்தக் கண் கொண்டுதான்.

இருதயத்தின் வாசல் கண் என்று எழுதியிருக்கிறது. இந்த கண் வழியாக எதையெல்லாம் பார்க்கிறோமோ அது நம் மனதையும் பாதிக்கும். அதன் விளைவால் சரீரமும் பாதிக்கப்படும். கர்த்தாவே இந்தப் பகல் முழுவதும் இந்தக்கண்ணால் நான் பாவ காரியங்களை பார்க்க கூடாது. ஒரு வேளை பார்க்க நேர்ந்தாலும் உடனே என் பார்வையைக் கட்டுப்படுத்த எனக்குப் பெலன் வேண்டும். உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளை கிளரும் எந்த புத்தகத்தையோ, சினிமா போஸ்டரையோ பார்க்கக்கூடாது என்று ஜெபிக்க வேண்டும். இப்படி ஜெபித்துச் சென்றாலும் தெருவில் ஒட்டப்பட்டுள்ள சுவர் படங்களை நாம் காண நேரும் என்றாலும் நாம் காலையில் கண்ணின் காவலுக்காக ஜெபித்து பெலத்தை பெற்றுக்கொண்டால் அந்தப் படங்களை நாம் பார்த்தாலும் அது நம்மையும் நம் மனதையும் பாதிப்பதில்லை.

அசந்தர்ப்பமாய்க் கண்ணில் ஓர் ஆபாச காட்சி அல்லது உள்ளத்தை கிளரும் படம் பார்க்க நேருவது தவறல்ல. அதையே உற்றுப்பார்த்து ரசிப்பதில் தான் தவறு கர்ப்பம் தரிக்ிறது.

கால்கள் : இரண்டாவது என் கால்களுக்காக ஜெப்பிபேன். உமக்குப் பிரியமில்லாத எந்த இடத்துக்கும் அல்லது சோதனை உள்ள எந்த வீட்டுக்கும் நான் செல்லக்கூடாது. என் கால்களும் ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று ஜெபிக்க வேண்டும்.

எந்த இடத்தில் உனக்குச் சோதனை உண்டோ அந்த வீட்டுக்கு அல்லது அந்த இடத்துக்கு அடிக்கடி போகாதே, சோதனைக்குரிய நபரை சந்திக்கப் பிரியப்படாதே. அது ஊழியக்காரனானலும்,

விசுவாசியானாலும், திருமணமானவர்களானாலும், திருமணம் ஆகாதவர்களானாலும், அவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இரு. உன் ஆத்துமாவைக் காத்துக்கொள். பிசாசு சில ஊழியக்காரர் மூலமாகக்கூட உன்னைச் சோதிக்க முயலுவான். எச்சரிக்கையாக இரு!

ஊழியம் செய்யச் செல்வது போல உன் உள்ளம் சில சமயங்களில் உன்னைத் திருப்திப்படுத்தி, உன்னை விழத்தள்ளும் இடங்களுக்கு உன் கால்கள் மூலம் உன்னை அழைத்துச் செல்லும். இதனால் கால்களுக்கும் ஒரு பரிசுத்த கட்டுப்பாடு தேவை.

இருதயம் : மூன்றாவது நான் என் இருதய சிந்தனைகளுக்காக ஜெபிப்பேன்.

என் இருதயத்தில் **அக்கிரம சிந்தை** கொண்டிருந்தேனானால் ஆண்டவர் எனக்குச் செவி கொடார். சங் 66:18 பெரும்பாலான பெண்கள் கிரியைகளில் அல்லது சரீரத்தில் வெளியரங்கமாக பாவம் செய்வதில்லை. ஆனால் மனதிலே, கற்பனையிலே, சிந்தனையிலே கண்களில் பாவம் செய்கிறார்கள். அப்படி சிந்தனையில் செய்யும் பாவம் வெளியே தெரியாது. ஆனால் பாவத்தை யோசித்து, யோசித்து கற்பனையிலேயே அதை ரசித்து தங்களை திருப்திப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அதனால் சரீரத்தில் அவர்கள் ஒடுங்கிப்போகிறார்கள். சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள் (ரோமர் 12:1) என்று வேதம் கூறுகிறது. சிந்தனை பாவம் மிகவும் ஆபத்தானது. அதன் ஆபத்து பலருக்கு புரிவதில்லை.

இந்த இருதய சிந்தனை நம்மை அதிகமாக தாக்கும் நேரம் இரவு படுக்கையின்போதுதான். அப்போதுதான் நீ அதிகம் யோசிக்கிறாய். அடுத்தது டாய்லட் பாத்ரூம் ஆகிய இடங்களில் தவறான பாவ கற்பனைகள் உருவாகும். ஆகவே மேற்சொன்ன இடங்களில் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளாதே!

தவறான யோசனைகளை தவிர்க்க தாவீது கூறும் யோசனைகளைக் கேளுங்கள். உங்கள் படுக்கையிலே உங்கள் இருதயத்தில் (கர்த்தரோடு பேசிக்கொண்டு அமர்ந்திருங்கள் சங் 4:4 மூன்றாவது வசனத்தில் கர்த்தரோடு ஜெபம் செய்தால் அதை அவர் கேட்பார் என்று தாவீது கூறி பிறகு படுக்கையிலும் தூக்கம் வரும் வரை கர்த்தரோடு பேசிக்கொண்டிருங்கள் என்று ஆலோசனை கூறுகிறார். அப்படி கர்த்தரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது தூக்கத்தில் கெட்ட சொப்பனம் வராது. அமைதியாக பரிசுத்த சிந்தனையோடு தூங்கிவிடுவாய்.

இப்படித்தான் நான் ஒவ்வொரு நாள் காலை ஜெபத்திலும் ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் ஜெபம் செய்து கர்த்தரின் காவலைப் பெற்றுக்கொள்வேன்.

இரவு வரும்போது காலை நான் செய்த ஜெபத்தை மறுபடியும் யோசிப்பேன். ஜெபித்த உறுப்புகளில் என்னையும் மீறி தவறு ஏதும் நடந்தா? என்று ஒரு நிமிடம் ஆராய்ந்து பார்த்து தவறு நடந்திருந்தால் அந்த இரவே கர்த்தரிடம் மன்னிப்பு கேட்டு அப்போதே மன்னிப்பையும் பெற்று அதே தவறு அடுத்த நாள் அந்த உறுப்பில் உண்டாகாதபடி இருக்க ஒரு தீர்மானமும் எடுத்துக்கொள்வேன்.

இந்த ஜெப ஒழுங்கை இப்போதும் இந்த 84 வயதிலும் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த விதமான பாதுகாப்புகளை நான் தொடர்ந்து ஏற்படுத்திக்கொள்வதால் இன்றும் கர்த்தருடைய கிருபையோடு ஊழியத்தைப் பரிசுத்தத்துடன் தொடருகிறேன்.

எனக்கு உண்டான அதே சோதனை எல்லாருக்கும் உண்டாகும் என்று கூற இயலாது. அவரவர்களின் தொழில்கள், வேலை ஸ்தலங்கள், கல்லூரி ஸ்தலங்கள் இவைகளை அனுசரித்துதான் அந்தந்தச் சூழ்நிலைக்கேற்ப சோதனைகள் வரும்.

□ பெற்றோர்கள் கவனிக்க வேண்டியது

சோதனைகளுக்கு இடம் கொடுக்காத வகையில் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அந்தந்த கழநிலைக்கேற்ற அல்லது வயதுக்கேற்ற பாதுகாப்புகளை உண்டாக்கிக் கொடுங்கள்.

உறவினர்களோ அல்லது வேறு யாரானாலும் சரி, உங்கள் பிள்ளைகளாடு, வாலிபனோ, வாலிப பெண்ணோ தனிமையில் சந்திக்க பழக சுதந்திரம் கொடுக்காதீர்கள். யாரையும் தொட்டு பேச அனுமதிக்காதீர்கள் அது வயது முதிர்ந்தவரானாலும் ஊழியரானாலும் இவ்விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருப்பது அவசியம்.

மிக அவசியமானால் யாராவது பெரியவர்கள் மேற்பார்வையில் பிள்ளைகளை சந்திக்க வைக்கலாம். அதற்கும் நேர கட்டுப்பாடு மிக அவசியம். உறவினர்களின் வீடுகளுக்கும் அனாவசியமாக பெரியவர்களின் துணையில்லாது வாலிப பிள்ளைகளை அனுப்ப வேண்டாம். திருமணமானவர்களிடத்திலும் பிள்ளைகள் எச்சரிக்கையாக பழகுவது அவசியம். இவைகளில் கவலையீனமாக கவனக் குறைவாக இருந்தால் பிசாசு பிள்ளைகள் உள்ளத்தில் பிரவேசிக்க நீங்களே வழி உண்டாக்குகிறீர்கள் என்று அர்த்தம்.

நம்முடைய சிந்தனைக்கு

நிற்கிறேன் என்பவன் விழாதிருப்பானாக.

ஸ்திரீயைத் தொடாமலிருக்கிறது மனுஷனுக்கு நல்லது 1 கொ 7:1

உன் இளமையைக் குறித்து ஒருவனும் உன்னை அசட்டை பண்ணாதபடிக்கு

நீ வார்த்தையிலும் நடவடிக்கையிலும்

அன்பிலும், ஆவியிலும்

விசுவாசத்திலும் கற்பிலும்

விசுவாசிகளுக்கு மாதிரியாய் இரு. 1 தீமோ 4:12

பிசாசுக்கு இடங்கொடாமல் இருங்கள் எபேசி 4:27.

கர்த்தர் கூறுகிறார்: நான் பரிசுத்தராயிருக்கிறதைபோல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள்

இயேசு கிறிஸ்து கூறினார் : நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் அவனோடே (அவனோடே விபச்சாரஞ் செய்தாயிற்று. மத் 5:28).

மேலே எழுதிய ஆலோசனைகளை ஜெபத்தோடு கைக்கொள்ளுங்கள். கர்த்தர் உங்களுக்கு பாதுகாப்பை உண்டாக்கி உதவுவார். வாலிப பிள்ளைகளுக்காக தொடர்ந்து ஜெபிக்கிறேன்.

ONLINE BANKING (NEFT)

Name : M G E PUSHPARAJ

STATE BANK OF INDIA

IFSC CODE - IFSC SBIN0001970 -10764116842

A/C No: 10764116842

SWIFT CODE - SBININBB300

A/C No: 10764116842

CANARA BANK - SALEM (SURAMANGALAM BRANCH)

IFSC CODE - IFSC CNRB0001219- 1219101013622.

A/C No: 1219101013622.

SWIFT CODE - CNRB0001219 -1219101013622.

A/C No: 1219101013622.

தயவு செய்து நான் செய்து வரும் கீழ்க்காணும்
ஊழியங்களுக்காக ஜெபிக்கவும்

ஜெபிக்கவும் என்றால்
காணிக்கை அணுப்புங்கள்
என்று அர்த்தமல்ல

- 1) சுவிசேஷ கூட்டங்கள்
A) சபைகளில் B) பொது இடங்களில்
- 2) TV மூலம் ஊழியம் - ரேடியோ மூலம்
(எப்போதாவது)
- 3) சுவிசேஷ செய்திகள், பாடல்கள் CD
அல்லது Pen Drive, D.V.D. மூலம்
கடைக்கும்
- 4) அவிக்குரிய புத்தகங்கள்
- 5) கடிதங்கள் மூலம் e-mail மூலம்
ஆவிக்குரிய ஆலோசனைகள், ஜெபம்
- 6) ஜாமக்காரன் பத்திரிகை (விசாசிகளுக்கு
மட்டும்) (குமிழ், மலையாளம்)
- 7) இலவச வைத்தியம் மூலம் சுவிசேஷம்
அறிவித்தல் கிராமங்களில் மட்டும்
- 8) வாலிபர்களுக்கு சிறுவர்களுக்கு விசேஷித்த
கூட்டம்

ஜெபத்துக்கும் ஆலோசனைக்கும் என்னோடு தொடர்பு
கொள்ள வேண்டிய முகவரி

Dr. PUSHPARAJ.
89, 90, Majeeth Street,
Old Suramangalam. SALEM - 636 005
website : www.jamakaran.com
e-mail jamakaran@yahoo.com
Mobile 9894261333

Printed Book (Periodical)

RNI Reg. No. TNBIL/2016/70171

Annual Subscription:
India - Rs.60/
Foreign - Rs.600/

Return Requested:

Dr.PUSHPARAJ
SALEM - 636 005

INDIA.

JULY - 2023